SJORS

van de Rebellenclub

16 JULI 1966
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 29



GELUK

GEBRUIK DEZE EENVOUDIGE METHODE OM DE GROOTTE VAN LICHAAM EN BENEN TE CONTROLEREN

GELUK

KNIE LAGER DAN GEWRICHT ACHTERBEEN

VOORBENEN BEWEGEN VANUIT DE SCHOUDER

OGEN ⅓ VAN BOVENAF

NEUS

HOOFD

NEK

SCHOUDERS

HEUPEN

ONTHOUD HOE BENEN VAN BINNEN WERKEN

BRENG DE VORMEN TOT EENVOUDIGE GRONDVORMEN TERUG

Door de "visuele-correctie" methode kunnen wij het werk corrigeren en tòch intact laten!

Zó leer je tekenen

Houd je van tekenen? Dan helpt de school van de 12 beroemdste Amerikaanse tekenaars je graag om te ontdekken of je talent hebt.
Vele mensen weten niet dat zij talent hebben. Alléén hierdoor lopen zij een heerlijke hobby mis! En... een hobby waar geld mee valt te verdienen.
Om deze mensen te helpen richtten de 12 beroemdste Amerikaanse tekenaars de "Famous Artists Schools" op. Hiervoor bundelden zij hun tekenkennis en beroepsgeheimen in een unieke cursus, met meer dan 5000 speciale illustraties, die elk aspect van het tekenen behandelen.

Famous Artists Schools
Baden Powellplein 1 - Studio 3-5708
Amsterdam-Osdorp

Famous Artists Schools
Baden Powellplein 1 - Studio 3-5708
Amsterdam-Osdorp
Ik ben serieus geïnteresseerd en wil graag weten of ik mijn tekenaanleg verder kan ontwikkelen. Ik verzoek u mij vrijblijvend de Famous Artists Schools Talent Test toe te zenden.

Mevr./Mej./De Heer:..........................

Straat:..........................

Plaats:.......................... Leeftijd:..........

Visuele correctie

Even uniek als de cursus zelf, is de correctie: de verbeteringen worden door je leraren nooit in je werk aangebracht, maar op een los transparant vel, dat precies over je werk past. Zo blijft je eigen werk onaangetast, terwijl je toch duidelijk ziet hoe het wel, en hoe het niet moet. In een persoonlijke brief van je leraar worden de correcties dan nog nader toegelicht.

De toekomst

Famous Artists Schools wees reeds velen de weg naar een veelbelovende toekomst. Want tekenen is ontspannend en bevrijd je daardoor van zorgen en zorgjes. Ook geldzorgjes. Je zou niet de eerste zijn, die aan tekenen een aardig zakcentje overhield. Kijk maar naar Bert Lemans en Ria Heerema.

Bekroond

Bert Lemans uit Den Haag boekte reeds tijdens zijn studie opmerkelijke successen. In een door Seven-Up uitgeschreven prijsvraag won hij de derde prijs. En bovendien kreeg hij bekroningen voor illustraties van kinderboeken en voor het werk, dat hij inzond voor de "Albert Dorne Contest".

Vraag gratis Talent Test aan

De 12 beroemde tekenaars stelden een speciale wetenschappelijk verantwoorde Talent Test samen. Hiermee kun je kosteloos laten onderzoeken of je talent hebt. Het is een boekje met een aantal tekenopgaven, die je rustig kunt uitwerken. Wij geven je dan gratis en vrijblijvend een objectief oordeel omtrent je artistieke gevoel. Vul onderstaande bon in, en vraag ons om de Talent Test... vandaag nog!

Om op voort te borduren

Ria Heerema uit Apeldoorn werkt op een zaak, waar ze borduurpatronen drukken. Zij schrijft: „Ik ben niet speciaal voor ontwerpen aangenomen. Maar toen ze merkten, dat ik goed kon tekenen, mocht ik ook eens wat ontwerpen. Het was blijkbaar zo goed geslaagd, dat er tot nu toe al een paar duizend van zijn verkocht."



Angelica Langhorst, 18 jaar oud, Den Haag; schrijft ons: „Ik heb een baan voor hele dagen gevonden bij een grote firma voor het ontwerpen en uitvoeren van borduurpatronen. Reuze leuk werk."



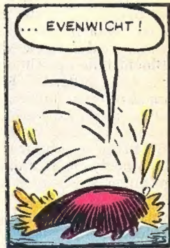
Jack Vreeke, heeft een speciale voorkeur voor het tekenen van cartoons. Tijdens zijn studie won hij al prijzen. Nu kan de hele wereld genieten van zijn humor via o.a. Mad, Look, Tussen de Rails, Die Welt, De Spiegel.

MUG en MIK




BOTENHUIS
LATEN WE EEN ROEIBOOT NEMEN!
WELNEE! IK VIND DIT SOORT RUBBERKANO'S VEEL EN VEEL LEUKER!
BOTEN TE HUUR


HUIS
ZE LIJKEN ME NIET VEILIG!
JAWEL! HET IS AL-LEEN EEN KWESTIE VAN...
BOTEN TE HUUR


... EVENWICHT!


BIJ NADER INZIEN MOE-TEN WE TOCH MAAR EEN ANDERE HUREN! DEZE HEEFT EEN GAT IN DE BODEM!


WE NEMEN DEZE CANADESE KAJAK!


HEE, PAS OP!
ZE ZIJN BANG OMDAT IK ZO HARD GA!
KIJK UIT, SUF-FERD!


WELNEE! ZE WAARSCHUWDEN JE MIK!
NIET NODIG! IK WEET HOE IK MET ZO'N DING MOET OMGAAN! IK BEN ER AL EENS EEN WATERVAL MEE AFGEGAAN!


NOU, DAN GA JE ER NU VOOR DE TWEEDE KEER AF, EZEL!
HELP!
WATER-VAL


IK ZAL DE BOOT MAAR REPAREREN VOOR IK HEM TERUGGEEF! HOU JIJ DE BOTEN VER-HUURDER ZOLANG AAN DE PRAAT!


WAT GEBEURT ER ALS IEMAND EEN BOOT LICHTE-LIJK BESCHA-DIGD TERUG-BRENGT?
DAN BESCHA-DIG IK HEM LICHTELIJK!
MISSCHIEN IS HIJ ZO BIJZIENDE DAT HIJ NIKS IN DE GATEN HEEFT!



HET HUIS AAN DE WAGNERLAAN

door Mia Robé

Frieda en Reinout Banker brengen samen met hun ouders hun vakantie door in Maarhoven. Tijdens een wandeling komen ze in de Wagnerlaan, een straat waarin ze thuis in Bloemstede ook wonen. Ze besluiten een bezoek te brengen aan nummer 75, omdat hun eigen huis in Bloemstede datzelfde nummer draagt. Dat is het begin van hun spannend avontuur.



„Hee, kijk eens, hier woont Freddy." Reinout gaf zijn zusje Frieda een duw tegen haar arm.

„Jong, hou je handen thuis," zei Frieda snibbig. „En welke Freddy bedoel je eigenlijk?"

„Freddy Rienstra natuurlijk."

„Freddy Rienstra?" Frieda keek verbaasd. „Ik wist niet dat Freddy naar Maarhoven was verhuisd. Hij was verleden week toch nog bij ons in Bloemstede op school?"

„Ach, sufferd!" Reinout lachte en maakte een bokkesprong. „Jij vat alles altijd zo ernstig op. Freddy woont bij ons in Bloemstede in de Bachlaan op nummer 28 en deze laan hier heet ook Bachlaan en dit huis is nummer 28. Snap je het nu, oliebol?"

„Als ík dat grapje gemaakt had, was jij er ook ingevlogen," verdedigde Frieda zich. „Maar laten we nu eens gaan kijken waar wij wonen."

„Maarhoven is veel kleiner dan Bloemstede. Misschien hebben ze hier geen Wagnerlaan," opperde Reinout.

„We kunnen het in elk geval eens aan iemand vragen. Met dit druilerige weer kunnen we toch niet veel doen." En meteen stapte Frieda op een oude heer af, die met zijn buldog aan het wandelen was.

„Ja zeker weet ik de Wagnerlaan," beantwoordde de oude heer Frieda's vraag. „Het is alleen een heel eind lopen. Weten jullie hier een beetje de weg?"

Frieda en Reinout kenden helemaal nog niet de weg in Maarhoven, waar ze juist de vorige dag met vakantie waren aangekomen. Daardoor kostte het de oude heer wel moeite hun uit te leggen waar de Wagnerlaan was. „Ik hoop dat jullie het hebben kunnen volgen, jongelui," besloot hij. „Anders moeten jullie het dadelijk nog maar eens vragen. Begin in elk geval maar met deze laan uit te lopen en dan de eerste rechts en de tweede links te nemen. Prettige wandeling, hoor."

„Heb jij het allemaal kunnen volgen?" vroeg Reinout toen ze hun wandeling voortzetten.

„Ik wel," zei Frieda stoer. „Ik ben niet zo'n sufferd als jij." En het bleek dat ze nog gelijk had ook. Na een wandeling van een half uur, waarbij ze links en rechts afsloegen, om een rontonde liepen en een plantsoentje doorstaken, kwamen ze bij een lange laan, die Wagnerlaan heette.

„Hè, hè," zuchtte Reinout, „was dat even een tippel. Ik heb trek in een glas limonade of in een ijsje."

„En ik zou best een croquet lusten." Frieda likte langs haar lippen.

„Nou," lachte Reinout, „we zijn bijna thuis. Misschien heeft mam wel ijs en croquetten."

„Wat je maar bijna thuis noemt. We moeten dadelijk zeker nog drie kwartier teruglopen, voordat wij weer bij pension De Zon zijn."

Reinout schaterde. „Driedubbel-overgehaalde oliebol met krenten. Nu loop je er wéér in. Met thuis bedoel ik natuurlijk Wagnerlaan 75."

„Ha, ha, ha, wat leuk," zei Frieda, die zichzelf nu toch ook niet al te snugger vond. „Maar toch ben ik benieuwd of we mooi wonen."

„Ik denk het wel." Reinout keek aandachtig om zich heen. „Moet je eens zien wat een kasten van huizen het hier allemaal zijn. En wat een lappen grond eromheen."

„Daardoor zal het nog wel een poosje duren, voordat we op 75 zijn," dacht Frieda. „We zijn nu pas bij 7."

Maar na een minuut of tien hadden ze toch Wagnerlaan 75 bereikt. „Zo, en dan ga ik nu vlug kijken of mam ijs heeft." Meteen stapte Reinout op het hoge, ijzeren hek af.

„Je gaat niet naar binnen, hoor," riep Frieda verschrikt. „Stel je voor dat er iemand juist uit het huis komt."

„Dan zal hij me heus niet opeten. Hij zal het zelfs leuk vinden als hij hoort dat hij en wij hetzelfde adres hebben, maar dan in een andere plaats. En dan nodigt hij ons uit mee naar binnen te gaan om ijs en croquetten te eten."

Frieda gierde het uit. En toen zag ze het bord. „Hee, Rein, moet je kijken, ons huis staat te koop. Er woont misschien niet eens meer iemand."

„Onderzoek alle dingen en ge zult wijs worden," zei Reinout plechtig. „Frieda, mag ik je uitnodigen met mij de tuin van dit perceel te betreden?"

„Doe gewoon," lachte Frieda, „en maak het hek open. Ik ben wel nieuwsgierig hoe het huis er uit zal zien. Je ziet er niets van door al die bomen. Wat een verschil met ons kleine tuintje."

Reinout probeerde het hek te openen, maar het bleek op slot te zitten. Peinzend keek hij om zich heen. Toen begon hij te lachen. „Wat een dwazen. Ze sluiten het hek, maar de omheining is daar helemaal kapot. Kom, Fried, we gaan daardoor."

„Laten we wel heel stil zijn," zei Frieda een beetje angstig. „Want we weten immers niet of het leeg is."

„Op het bord staat anders leeg te aanvaarden."

Dit was voor Frieda toch geen geruststelling. De mensen konden best in het huis zijn blijven wonen tot het verkocht was. Maar haar nieuwsgierigheid was groter dan haar angst en op haar tenen sloop ze achter Reinout aan door de verwilderde tuin.

„Daar is het huis, Fried," fluisterde



helemaal uit de keuken en drukte zich tegen de gevel na de deur gesloten te hebben. Speurend keek hij in het rond.

Frieda en Reinout maakten zich zo klein mogelijk achter de boom. O, als die man hen maar niet zou zien! Wie weet wat hij in zijn schild voerde. Hun hart bonsde achter hun ribben.

Nu schoot de man als een haas van het huis naar de struiken. Frieda en Reinout zagen hem de kant van de Wagnerlaan uit sluipen.

,,We moeten nog even hier blijven," fluisterde Reinout, ,,en dan moeten we zien dat we zo vlug mogelijk wegkomen."

,,Nou en of," vond Frieda, ,,het lijkt me hier linke soep."

Tien minuten later stonden ze weer op straat. ,,Hè, hè," zuchtte Frieda diep, ,,dat is goed afgelopen."

Reinout keek peinzend voor zich uit. ,,Goed afgelopen. Ja, voor ons."

Frieda keek hem verwonderd aan. ,,Wat bedoel je?"

,,Da's toch zo klaar als een klontje, zus oliebol met krenten. Die man was niet zuiver op de graat: daar zijn we het over eens. Hij zit iets in dat huis uit te spoken. Maar wat?"

,,Misschien is het een valsemunter," opperde Frieda.

,,Of een dief, die daar zijn buit verstopt."

Frieda rilde. ,,Wie weet wat voor een gevaarlijke engerd hij is."

,,Misschien is het wel een gewone man, die geen huis heeft en daar nu clandestien woont," bedacht Reinout.

Frieda schudde haar hoofd. ,,Dat geloof ik niet."

,,Wat moeten we doen?" vroeg Reinout zich hardop af.

,,Doen? Niks. Ik vind het veel te eng." Weer rilde Frieda.

,,Jij bent een mooie!" Reinout keek zijn bange zus verontwaardigd aan. ,,Als het nu eens een inbreker is, die daar zijn hoofdkwartier heeft en hier in de buurt in allerlei huizen gaat stelen? Wil jij dat zo maar toelaten?"

,,Ik kan hem moeilijk arresteren," smaalde Frieda.

,,Jij niet, maar de politie wel."

,,Pff," blies Frieda. ,,Wil jij dan met dit verhaal naar de politie gaan? Dan lopen we alleen maar kans dat we op ons duvel krijgen, omdat we die tuin zijn binnengeslopen."

Reinout schudde het hoofd. ,,Ik ben helemaal niet van plan naar de politie te gaan," zei hij ongeduldig. ,,Ik moet er eerst meer van weten."

,,Wil je er dan wéér heen?" Nu liep er een hele serie rillingen over Frieda's rug.

,,We gaan eerst thuis eten," zei Reinout. ,,En daarna gaan we naar de plaatselijke krant. We vragen daar of we even de kranten van de laatste veertien dagen mogen inzien. Als er hier in de buurt wordt ingebroken, zal het wel uitvoerig in de krant staan."

Frieda keek bewonderend naar haar broer. Hij was wel vaak een vervelende blaag, maar hij had toch een knap koppie. Misschien zou hij later nog eens minister worden!

Vader en moeder Banker waren

Reinout. ,,Wat ziet het er verwaarloosd uit. Ik heb zo'n idee dat het leegstaat."

,,Maar er hangen wel gordijnen voor de ramen."

,,Noem je dát gordijnen? Het lijken wel vodden. Ze hebben die dingen alleen maar laten hangen, omdat ze te lui waren ze eraf te halen. Kom, Frieda, we gaan eens door die vodden gluren."

Frieda greep Reinout bij zijn broek, terwijl ze speurend om zich heen keek. ,,Ik vind het toch beter dat we voorzichtig zijn. We moeten niet hier over het gras gaan lopen, want als er iemand in het huis zou zijn, zou hij ons meteen zien. We moeten door de bosjes naar de zijkant van het huis sluipen, Rein."

,,Nodeloze onzin," vond Reinout, ,,maar als jij dat zo graag wilt, vooruit dan maar."

Zo slopen broer en zus achter elkaar naar de zijkant van het huis, waar slechts twee ramen waren: één op de benedenverdieping en één op de bovenverdieping. Reinout gluurde aan de linkerkant door het raam en Frieda aan de rechter. Ze keken in een keuken.

,,Zeg, Rein," fluisterde Frieda opgewonden, ,,zie je dat? Daar ligt een stuk brood en er staat een fles met melk."

,,Wat gek," vond Reinout. ,,Er is brood en melk in de keuken, maar verder is er niets. Geen stoel, geen fornuis, geen ijskast. Hoe kan dat nou?"

,,Laten we eens aan de achterkant gaan kijken," fluisterde Frieda weer, die er nu de smaak van te pakken kreeg.

Daar zagen ze twee grote ramen op de begane grond. Het waren de ramen van de achterkamer. Maar in de kamer stond niets.

,,Laten we even achter die boom gaan staan," stelde Reinout voor en hij knikte met zijn hoofd in de richting van een hele hoge, dikke boom, waar gemakkelijk vijf kinderen achter konden wegschuilen.

,,Het huis is onbewoond, maar tóch is er brood en melk," stelde hij vast. ,,Ra, ra, hoe kan dat?"

,,Wat zijn wij suf," riep Frieda zo hard, dat Reinout vlug zijn hand tegen haar mond legde. Fluisterend ging ze verder: ,,Dat is natuurlijk van schilders, die het huis moeten opknappen."

,,Zie jij schilders?" vroeg Reinout.

Frieda moest bekennen dat het er niet naar uit zag dat het huis werd opgeknapt. Zoekend keek ze langs de gevel. Toen greep ze haar broer met kracht bij zijn arm, terwijl haar ogen groot van schrik werden.

,,Wat is er?" fluisterde Reinout hees.

,,Ik zag iets bewegen achter dat raam op de bovenste verdieping." Frieda zag helemaal wit van schrik.

Reinout keek nu ook, maar hij zag niets. ,,Je zult het je verbeeld hebben."

,,Helemaal niet," zei Frieda verontwaardigd. ,,Ik ben malle Pietje niet."

,,Maar waarom zou er eigenlijk niet iemand daarboven zijn?" vroeg Reinout zich af. ,,Die schilders zijn misschien daarboven bezig. Ze moeten toch ergens beginnen?"

Frieda lachte opgelucht. ,,Je hebt gelijk. Wat doen we mal. Papa zou zeggen dat we te veel snertboeken lezen. Ik. . ."

Gelijktijdig grepen de kinderen elkaar beet. Want daar ging de keukendeur heel voorzichtig open. Heel, heel langzaam ging het. Eerst zagen ze een hand en toen kwam er een gezicht te voorschijn. Het was het gezicht van een tamelijk jonge man. Nu kwam hij



tijdens het eten niet erg tevreden over hun spruiten. Ze deden zo raar! Zo opgewonden. En Frieda wilde haast niet eten. ,,Zullen we er vanmiddag met de auto op uit gaan?" stelde vader voor.

,,O nee," riepen Frieda en Reinout gelijk. ,,We gaan fietsen."

,,Aardig zijn jullie," mopperde vader. ,,Ik dacht jullie een plezier te doen."

Frieda sprong op en gaf haar vader een kus op zijn wang. ,,Morgen willen we graag met je mee, hoor, pappa. Maar we hebben voor vanmiddag al een fietsplan uitgestippeld. En je zegt zelf altijd dat fietsen zo gezond voor ons is."

,,Laat ze vanmiddag dan maar gaan fietsen, Karel," vond moeder. ,,En dan gaan we morgen gezellig uit."

Direct na tafel gingen Frieda en Reinout ervandoor. Ze hadden de plaatselijke krant gauw gevonden en het werd hun toegestaan in de legger de kranten van de laatste twee weken na te slaan.

,,We hebben al een hele week gehad," zuchtte Frieda, ,,en nog geen letter over inbraken. We zijn vast op verkeerd spoor."

,,Moed houden," bromde Reinout.

,,Erg, hè, van die miljonairsbaby?" begon Frieda even later weer. ,,Hij is nog steeds niet gevonden. Misschien is het kind wel dood."

,,Wat voor een baby?" vroeg Reinout verwonderd.

,,Nou zeg!" Frieda keek haar broer verontwaardigd aan. ,,Dat verhaal heeft verleden week toch in alle kranten gestaan! Die miljonair, die met zijn vrouw in ons land logeert en van wie ze de baby hebben gekidnapt. Die kidnappers vroegen tienduizend dollar losgeld."

,,Ach ja, natuurlijk!" Reinout gaf zichzelf een klap tegen het voorhoofd. ,,Ze hebben van de daders alleen voetsporen gevonden. Ik geloof dat die mensen beter kunnen betalen."

,,Ik vind van niet. Zolang die kerels geen geld hebben, is de kans dat ze de baby in leven houden, groot."

,,Laten we nu verder zoeken naar die inbraken," zei Reinout een beetje ongeduldig. Maar hoe ze ook keken, er stond geen letter in de krant over inbraken in Maarhoven of omgeving.

,,We moeten vanavond nog eens naar het huis gaan, als het donker is," zei Reinout beslist. ,,Misschien komen we dan iets meer aan de weet. Die mannen kunnen wel bankovervallers zijn, die banken in... eh... nou bijvoorbeeld Amsterdam en Antwerpen hebben overvallen. Het is heel slim om dan in zo'n kleine plaats als Maarhoven je hoofdkwartier te hebben. Laatst was er nog een bankoverval in Brussel én een in Rotterdam. Rotterdam was vorige week. Herinner je je nog?"

Frieda zei niets, maar ze staarde haar broer met grote ogen aan. ,,Je meent het toch niet dat je vanavond in het donker naar dat griezelige huis wilt gaan?"

,,Natuurlijk meen ik het. In het donker is het immers lang zo gevaarlijk niet als wanneer het licht is!"

,,Maar hoe wil je vanavond laat uit ons pension komen?" Frieda keek haar broer hoofdschuddend aan. ,,Denk je dat vader en moeder dat goedvinden?"

,,Laten we hier eerst vandaan gaan," fluisterde Reinout. ,,Anders hoort iemand ons misschien nog." Ze bedankten voor het inzien van de kranten en sprongen toen op hun fiets. Toen ze reden zei Reinout: ,,We klimmen gewoon uit het raam."

,,Maar, Reinout!" Frieda verloor haast haar evenwicht van schrik. ,,Dat durf ik niet. Nee, hoor, ik doe het niet. Ik vind het veel te gevaarlijk. Die mannen kunnen ons wel snappen. Wie weet wat er met ons kan gebeuren!"

,,Als je bang bent, ga ik alleen," zei Reinout nors.

Frieda zuchtte. Ze wilde haar broer niet alleen laten gaan. Ze moest dan maar meegaan; er zat niets anders op.

Het was halftien en al helemaal donker. ,,We moeten nu maar gaan," fluisterde Reinout.

,,Goed, Rein," zei Frieda met een klein stemmetje. Vlug schoten ze hun trui, spijkerbroek en sandalen aan. Reinout opende het raam en voorzichtig klommen ze naar buiten. Wat een geluk dat ze hun kamer op de begane grond hadden! Zonder moeite bereikten ze de weg. Hun fiets hadden

ze om de hoek staan. Frieda voelde haar hart luidruchtig bonken. Als hun ouders dat toch eens wisten! Ze hoopte dat ze ongemerkt terug konden komen.

Al fluitend trapte Reinout stevig door. Hij floot flink vals en daardoor wist Frieda dat hij in zijn hart banger was dan hij liet blijken. Frieda zei helemaal niets. Kon ze maar terug!

„Zo, nu zijn we bij de Wagnerlaan," merkte Reinout op. Hij had zijn valse gefluit gestaakt. „Zullen we de fietsen bij nummer 50 zetten?"

„Ik vind alles goed," zei Frieda lijdelijk.

De fietsen werden neergezet en zwijgend liepen broer en zus verder.

„We gaan weer door de kapotte omheining," fluisterde Reinout. Speurend keek hij in het rond of er misschien ergens een levend wezen te bekennen was. De laan bleek echter uitgestorven. Op hun tenen slopen de kinderen door de tuin. Af en toe huiverde Frieda. Het was zo stil en de bomen wierpen van die vreemde schaduwen over het grasgazon. Ze had het gevoel, alsof er achter elke boom een man naar hen stond te loeren.

„Nu vlug naar het huis, Fried," fluisterde Reinout toen ze de zijkant van het huis weer hadden bereikt.

Evenals die ochtend gluurden ze bij het keukenraam naar binnen, maar het was zó donker, dat ze niets zagen. „Ik heb mijn zaklantaarn meegenomen," fluisterde Reinout. „Ik zal eens in de keuken schijnen."

Net wilde hij de lantaarn aanknippen, toen Frieda binnen een lichtschijnsel zag. „Ho, Rein... kijk, een licht." Meteen dook Frieda in elkaar. Reinout daarentegen bleef door het onderste hoekje van het raam naar binnen gluren. Het licht kwam de keuken in; het bleek een vrouw met een lantaarn te zijn. „Fried," hijgde Reinout, „een vrouw. Ze schenkt melk in een pannetje en dat gaat ze warmen op een klein brandertje, zo'n kampeerding. Wat moet die vrouw in dit donkere huis?"

Frieda kon die moeilijke vraag van haar broer ook niet beantwoorden. De rillingen van angst liepen haar nog steeds over de rug.

„Nu gaat ze met dat pannetje weer weg," vervolgde Reinout zijn verslag. „Laten we eens kijken of we ergens in het huis licht zien."

Frieda en Reinout zochten hun dikke boom weer op. Meteen keken ze naar het raam waar die ochtend iets had bewogen. „Ja, Rein," fluisterde Frieda, „als je goed kijkt, zie je dat er licht brandt. Een heel zwak lichtje maar."

„Het komt door een kier van een gordijn," merkte Reinout op. „Zeg, Fried, ik ben er nu wel zeker van dat dit geen zuivere koffie is. Weet je wat, ik sluip naar de voorkant en probeer iets te zien of te horen door de brievenbus. Blijf jij maar hier."

„Ik zou je lekker danken," protesteerde Frieda. „Ik blijf voor geen duizend gulden hier alleen." En zo sloop ze achter haar broer naar de voordeur.

De kinderen hadden geluk. Het huis bleek een flinke brievenbus te hebben, waardoor ze gemakkelijk konden kijken. Reinout pakte weer zijn lantaarn en scheen door de brievenbus. Hij zag helaas niets anders dan een lege hal. „Niets te..." begon hij, maar toen greep hij Frieda zo stevig bij haar arm, dat het haar moeite kostte niet te schreeuwen. „Fried, luister ook eens!"

Broer en zus drukten hun oor tegen de brievenbus. „Ooooo," zei Frieda ontsteld, „dat is een..."

„Een baby!" vulde Reinout aan.

„Wat doen die mensen hier met een baby?" vroeg Frieda zich trillend af. „Zouden ze geen huis hebben en hier stiekem wonen? Wat zielig, wat vreselijk erg!"

„Kind, wat ben je weer dom!" Reinout zei het zo hard, dat hij er zelf van schrok. Zo zacht mogelijk fluisterde hij verder: „Denk eens aan die miljonairsbaby die weg is. Zou dit huis geen prachtige plaats zijn om het kind te verstoppen?"

Frieda's mond viel open van verbazing. „Maar, Reinout, dat kán toch niet, dat zal toch niet, ik..."

„Mond houden en weg wezen hier," beval Reinout. Meteen sloop hij naar de hoek van het huis en via de zijkant naar de beschermende struiken. Frieda had moeite zijn tempo bij te houden zonder lawaai te maken. Maar even later stonden ze weer veilig op de weg.

Zonder te praten liepen ze snel naar hun fietsen en pas toen ze reden zei Reinout: „We gaan meteen naar de politie, Fried."

„Ja maar, Reinout, als het nu eens die ontvoerde baby niet is? Als het nu eens gewoon mensen zonder huis zijn? Dan hebben ze morgen door ons toedoen niets meer."

„Dan krijgen ze heus wel wat," dacht Reinout. „Maar ik heb het gevoel dat we met de ontvoerders van het kindje te maken hebben." Meteen begon hij zijn tempo op te voeren.

Hijgend van het harde rijden kwamen de kinderen op het politiebureau aan. De dienstdoende agent keek verbaasd naar de twee rode, opgewonden gezichten voor zich. „En, jongelui, zijn er moeilijkheden?"

„De baby," hijgde Reinout. „Ik geloof dat we de ontvoerde Amerikaanse baby hebben gevonden."

De agent fronste zijn wenkbrauwen. „Jullie hebben toch niet gedroomd?"

„Nee, agent, heus niet," viel Frieda in. En toen begon ze het verhaal van Wagnerlaan 75 te vertellen. De agent viel haar niet in de rede, maar zijn gezicht ging steeds ernstiger staan.

„Nou, nou," zei hij toen Frieda uitverteld was, „jullie hebben een gevaarlijk spelletje gespeeld, jongelui. Dat had weleens slecht voor jullie kunnen aflopen. Jullie hadden dit speurwerk aan de politie moeten overlaten. Nou, enfin, ik zal meteen de commissaris uit zijn bed bellen. Gaan jullie maar zitten."

Binnen tien minuten arriveerde de commissaris en de kinderen moesten het verhaal opnieuw vertellen. Ook hij was niet erg te spreken over hun voortvarendheid. „De enigen, die jullie zullen bewonderen, zullen de ouders van de baby zijn. Tenminste, als het de Amerikaanse baby is. Maar die kans is wel groot, want de sporen leidden enigszins deze kant op. Gaan jullie nu maar gauw naar huis, dan kunnen wij aan het werk gaan."

„Moeten wij naar huis?" vroeg Reinout teleurgesteld. „Ik zou er zo graag bij willen blijven. Al was het maar op een afstand."

„Niks bijblijven," zei de politieman bars. „Onmiddellijk naar je bed. Duim maar liever dat je ouders niets gemerkt hebben van jullie..."

Op dat moment vloog de deur van het politiebureau open. „Agent, mijn kinderen..." Daar stond meneer Banker. Zijn gezicht, dat eerst vertrokken was van angst, begon bij het zien van zijn kinderen tekenen van verbazing te vertonen. „Jullie... hier?" stamelde hij. „O, kinderen, wij zaten zo in angst."

Beschaamd bogen Reinout en Frieda het hoofd. Maar toen zei Reinout: „Het spijt me erg, pap, maar we konden niet anders. We hebben misschien de ontvoerde baby ontdekt."

„Ja, pap," ging Frieda verder, „dat zit zo." En in het kort vertelde ze het hele verhaal.

Meneer Banker wist niet of hij boos moest worden of een beetje trots moest zijn op zijn ondernemende kinderen. Tenslotte zei hij alleen maar: „Vooruit, naar huis. Naar je moeder."

„En morgenochtend mogen jullie hier komen om te horen hoe het is afgelopen," beloofde de politieman.

Van slapen kwam die nacht niet veel. Het tweetal was veel te opgewonden en nieuwsgierig. Steeds hadden ze elkaar weer iets te zeggen.

De volgende ochtend om zes uur zei Reinout: „Fried, laten we naar het bureau gaan."

„Is het nog niet te vroeg?"

„Wel nee, jò. Vooruit, kleed je aan."

En zo stonden ze om kwart over zes al weer voor het politiebureau. Een van de politiemannen rekte zich net eens uit toen ze binnenstapten. „Zooo," gaapte hij, „zijn jullie daar al? Nou, ik had niets anders verwacht. En laat ik dan beginnen met jullie te feliciteren en te bedanken voor jullie waardevolle medewerking. Het was de ontvoerde baby. We hebben het kind in blakende welstand aan zijn ouders kunnen teruggeven. En nu heb ik een uitnodiging voor jullie. De ouders van de baby willen jullie bedanken. Kunnen jullie om tien uur hier op het bureau zijn? Dan worden jullie door de chauffeur van meneer Keller afgehaald. Wanneer hij jullie weer terugbrengt weet ik niet. O ja, dat zou ik door mijn slaap haast nog vergeten. Deze uitnodiging geldt ook voor jullie ouders. Dag, jongens, ik ga nu mijn bed opzoeken."

Elkaar in de armen knijpend van plezier verlieten Frieda en Reinout het bureau. „Wat heerlijk," jubelde Frieda, „dat wij in Bloemstede in de Wagnerlaan 75 wonen."

Zullen Riks vrienden hem nog op tijd kunnen bevrijden?

De club van vijf

















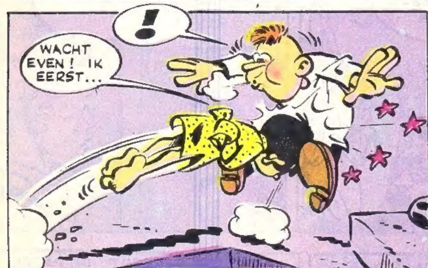
De dubbelganger

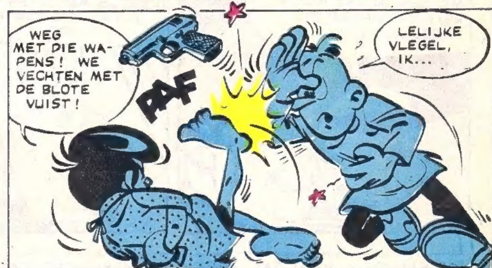






















Tiger Joe ★★ DE PIRATEN

















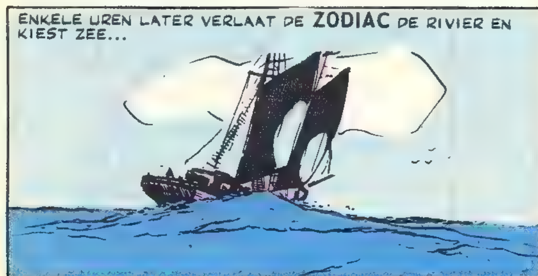






VAN BENGALEN 

Twee vreemde bezoekers verlaten het jacht op het ogenblik dat Joe en zijn vrienden aan boord stappen.







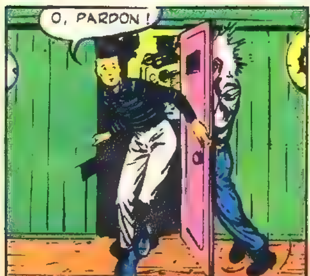
















Yves als coureur



Yves Montand heeft als autocoureur op het circuit van Monte Carlo gereden. Het was wel een totaal nieuwe ervaring voor hem, maar het is hem goed bevallen.

De foto's op deze bladzijde zijn gemaakt in mei van dit jaar. Hoewel het dus al een beetje ,,oud nieuws" is, wilden we deze plaatjes toch niet aan onze lezers onthouden, want we weten dat er onder hen heel wat zijn die grote bewondering hebben voor de Franse zanger en filmacteur Yves Montand, die hier nu eens een heel andere rol speelt dan we tot nu toe van hem gewend waren.

In het voorjaar zijn onder andere in Monte Carlo opnamen gemaakt voor een film van de regisseur John Frankenheimer, getiteld ,,Grand Prix". Autoraces en coureurs nemen in die film een heel belangrijke plaats in. Yves Montand heeft een van de hoofdrollen in de film en doet mee aan een internationale autorace. Dat is de reden dat we de bekende zanger als coureur vermomd zien zitten achter het stuur van een ,,Formule 1". Deze opnamen zijn gemaakt vlak voor de bekende wedstrijd die in mei in Monte Carlo is gehouden. Verscheidene coureurs van wereldfaam waren toen bezig aan hun trainingsrondjes en natuurlijk waren zij graag bereid ter wille van de film even te doen ,,alsof".

Yves Montand verklaarde na afloop dat hij tijdens het rijden af en toe wel in de rats gezeten had, maar dat het hem over het algemeen toch goed bevallen was en dat hij erover denkt om — misschien later — zelf nog eens wat aan de autorensport te gaan doen. Voorlopig heeft hij daar evenwel weinig tijd voor.

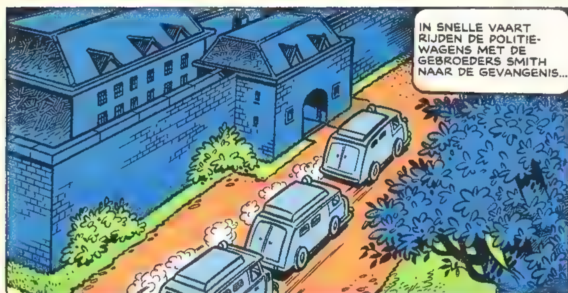
Veel plezier, Billie!



Het is volop vakantietijd en ook Billie trekt er een paar weekjes tussenuit. We zullen zijn dolle belevenissen dus even moeten missen, maar je kunt er zeker van zijn dat hij straks, als hij weer terug is, van alles te vertellen heeft. We wensen hem en alle lezers die op vakantie zijn of nog gaan, heel veel plezier!

REDACTIE

DINKIE door CAROL VOGES























Huckleberry Finns

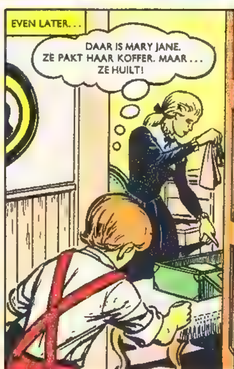














avonturen door Mark Twain





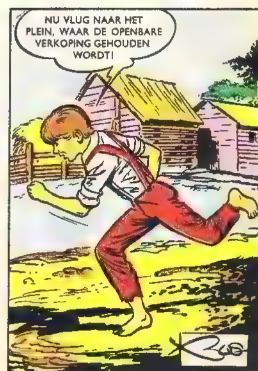








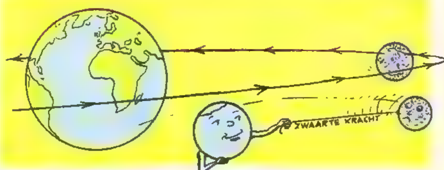




ONZE BUURMAN „DE MAAN"



EEN HEMELLICHAAM DAT AL SINDS DE OERTIJD TOT DE VERBEELDING VAN DE MENSEN SPREEKT IS DE MAAN. VROEGER DACHT MEN DAT HET EEN LEVEND WEZEN WAS, DAT ELKE MAAND OPNIEUW GROEIDE EN WEER VERDWEEN. LATER DACHT MEN DAT ER MENSEN OP WOONDEN. DE MAAN HEEFT GROTE INVLOED OP ONS, DENK MAAR AAN EB EN VLOED, DIE DOOR ZIJN AANTREKKINGSKRACHT ONTSTAAN.



DE MAAN DRAAIT OM DE AARDE IN 27 DAGEN EN 13 UUR. DE AARDE HOUDT DE MAAN VAST MET HAAR AANTREKKINGSKRACHT. DE MAAN IS EEN DODE SATELLIET, ER IS GEEN WATER, LUCHT, GELUID, WEER EN WIND. HET LICHT VAN DE MAAN IS AFKOMSTIG VAN DE ZON, DAT HIJ TERUGKAATST. METEORIETEN SLAAN ER GERUISLOOS OP TE PLETTER, OMDAT ER GEEN LUCHTDEELTJES ZIJN DIE HET GELUID KUNNEN DOORGEVEN.



OP DE MAAN BEVINDT ZICH NIETS ANDERS DAN STOF EN GRUIS.

DE AFSTAND TOT DE MAAN IS ONGEVEER 384.000 KILOMETER. OVER DEZE AFSTAND DOET: EEN WANDELAAR 8 JAAR EN 180 DAGEN

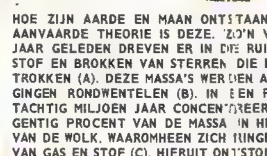
EEN FIETSER 2 JAAR EN 70 DAGEN

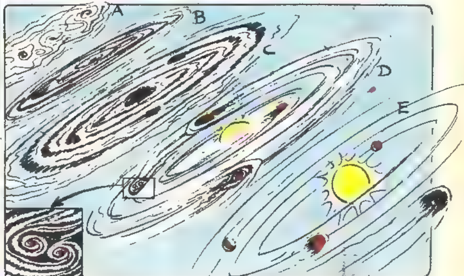
EEN AUTO 160 DAGEN

EEN VLIEGTUIG 13 DAGEN

EEN RUIMTESCHIP 34 UUR

EEN LICHTSTRAAL 1 SECONDE

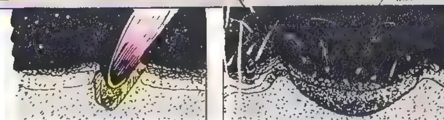




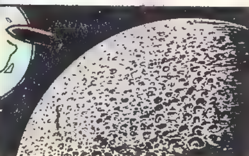
HOE ZIJN AARDE EN MAAN ONTSTAAN? DE MEEST AANVAARDE THEORIE IS DEZE. ZO'N VIJF MILJARD JAAR GELEDEN DREVEN ER IN DE RUIMTE WOLKEN STOF EN BROKKEN VAN STERREN DIE ELKAAR AANTROKKEN (A). DEZE MASSA'S WERDEN AFGEPLAT EN GINGEN RONDWENTELEN (B). IN EEN PERIODE VAN TACHTIG MILJOEN JAAR CONCENTREERDE ZICH NEGENTIG PROCENT VAN DE MASSA IN HET CENTRUM VAN DE WOLK, WAAROMHEEN ZICH RINGEN VORMDEN VAN GAS EN STOF (C). HIERUIT ONTSTONDEN KOUDE, GASVORMIGE OERPLANETEN. UIT EEN DEEL VAN EEN RING ONTSTONDEN TWEE KERNEN WAARUIT AARDE EN MAAN ZICH ONTWIKKELD HEBBEN. HET IS OOK MOGELIJK DAT DE MAAN, AANGETROKKEN DOOR DE AARDE, IN EEN BAAN EROMHEEN GING DRAAIEN. IN HET CENTRUM VAN DE WOLK WERD DE DRUK EN DAARDOOR DE TEMPERATUUR STEEDS HOGER. HIERDOOR ONTSTONDEN KERNREACTIES, DE ZON WERD GEBOREN (D). DOOR TOENEMENDE ZONNESTRALING VERDWENEN DE GASNEVELS EN KREGEN DE PLANETEN HUN HUIDIGE VORM (E).

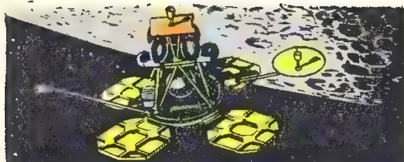


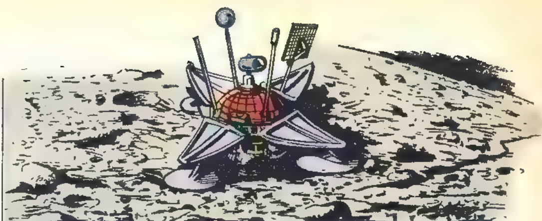
BIJ EEN ZONSVERDUISTERING TREKT DE MAAN VOOR DE ZON LANGS, WAARDOOR DE SCHADUW VAN DE MAAN MET EEN SNELHEID VAN EEN KILOMETER PER SECONDE OVER DE AARDE GLIJDT. DOORDAT DE MAAN ZO DICHTBIJ IS, KAN HIJ DE GROTE, MILJOENEN KILOMETERS VERRE ZON BEDEKKEN. BIJ EEN MAANSVERDUISTERING GAAT DE MAAN DOOR DE SCHADUW VAN DE AARDE EN IS HIJ BIJNA TWEE UUR NIET TE ZIEN.



DE MAAN IS BEZAAID MET KRATERS, OMZOOMD DOOR BERGEN. DE KRATERS ZIJN WAARSCHIJNLIJK HET GEVOLG VAN INSLAG VAN METEORIETEN. OMDAT ER GEEN DAMPKRING IS, SLAAT EEN METEORIET IN VOLLE SNELHEID TE PLETTER. VEEL KRATERS ZIJN IN HET VERLEDEN VAN DE MAAN DOOR VULKANISCHE UITBARSTINGEN ONTSTAAN. GROTE VLAKTEN ZIJN DOOR LAVA OVERSTROOMD. DE LAATSTE JAREN HEBBEN DE GELEERDEN RODE GASWOLKEN OP DE MAAN GEZIEN. DE NOOIT DOOR EEN MENS GEZIENE ACHTERKANT VAN DE MAAN TELT MEER KRATERS DAN DE VOORKANT.







OMDAT IN 1968 DE EERSTE MENSEN OP DE MAAN ZULLEN LANDEN, MOETEN DE GELEERDEN WETEN HOE DE SAMENSTELLING VAN DE BODEM IS EN HOE DE OMSTANDIGHEDEN OP HET OPPERVLAK ZIJN. HIERTOE ZIJN AL VEEL ONBEMANDE RUIMTESCHEPEN NAAR DE MAAN GESTUURD. MET DE AMERIKAANSE LUNA ORBITER ZULLEN VAN GROTE HOOGTE EN VAN DICHTBIJ FOTO'S VAN HET MAANOPPERVLAK WORDEN GENOMEN. DE RUSSEN SLAAGDEN ERIN EEN RUIMTESCHIP OP DE MAAN TE DOEN LANDEN, WAARMEE GEDETAILLEERDE FOTO'S ZIJN GEMAAKT. HIERUIT BLIJKT DAT DE BODEM BESTAAT UIT EEN SINTELACHTIG POREUZE MASSA VAN AAN ELKAAR GEKLONTERDE METEORIETEN. EEN ASTRONAUT VERKEERT OP DE MAAN IN EEN BARRE WERELD. ALS HIJ IN HET ZONLICHT STAAT, HEEFT ZIJN DOOR HET LICHT BESCHENEN KANT EEN TEMPERATUUR VAN 150 GRADEN CELSIUS. AAN DE SCHADUWZIJDE VRIEST HET 100 GRADEN.



SURVEYER OP ATLAS-CENTAURRAKET WORDT VANUIT PARKEERBAAN OM DE AARDE IN EEN BAAN NAAR DE MAAN GESCHOTEN.

SCHEIDING VAN CENTAURRAKET.

SURVEYER RICHT ZICH OP DE ZON EN DE STER CANOPUS.

HALFWEG, KOERS WORDT BIJGESTUURD.

OP 1600 KILOMETER HOOGTE WORDEN EERSTE TELEVISIEBEELDEN VAN DE MAAN OPGENOMEN.

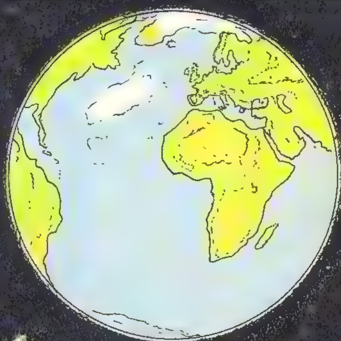
80 KILOMETER BOVEN DE MAAN. REMRAKET IN WERKING DIE SNELHEID VAN 10.000 TOT 400 KILOMETER MOET TERUGBRENGEN.

REMRAKET WORDT AFGEWORPEN. VALSNELHEID 100 METER PER SECONDE.

KLEINE, DOOR RADAR BESTUURDE REMRAKETJES REMMEN VAL AF.

ZO GAAT DE SURVEYER NAAR DE MAAN.

DE AMERIKANEN GAAN NU VAN START MET HUN ONBEMANDE MAANVERKENNER SURVEYER. ALS HIJ NA EEN MOEILIJKE NAVIGATIETOCHT BIJ DE MAAN KOMT, MOET HIJ VOLAUTOMATISCH DOOR ZIJN MET RADAR BESTUURDE RAKETMOTOREN AFREMMEN, WAARNA DE MOTOREN OP VIER METER HOOGTE GESTOPT WORDEN OM GEEN STOF EN GRUIS IN DE INSTRUMENTEN TE KRIJGEN. DE SURVEYER VALT HET LAATSTE STUKJE. OP DE GROND RICHT HIJ ZIJN ANTENNE OP DE AARDE, ZIJN MET ZONNECELLEN BEDEKT PANEEL OP DE ZON EN MAAKT CONTACT MET DE AARDE. DE ZONNECELLEN ZETTEN ZONLICHT OM IN ENERGIE VOOR DE ELEKTRONISCHE APPARATUUR. DE SURVEYER MAAKT FOTO'S EN ZENDT DIE NAAR DE AARDE. MET ZIJN METALEN ARM KAN HIJ GRONDMONSTERS NEMEN. EVENTUELE STRALING WORDT GEMETEN.



PANEEL MET ZONNECELLEN

ANTENNE VOOR VERBINDING MET DE AARDE

STRALINGSMETER

TELEVISIECAMERA

TELEVISIECAMERA

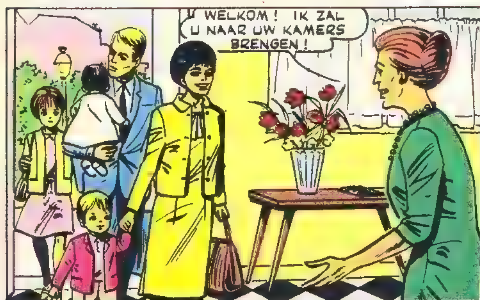
METALEN, BEWEEGBARE ARM

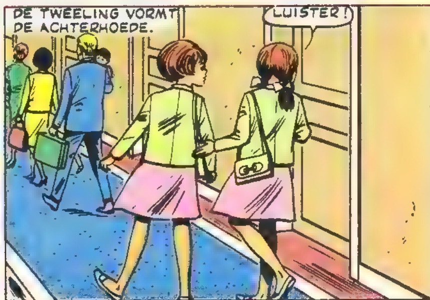
GRONDBOOR

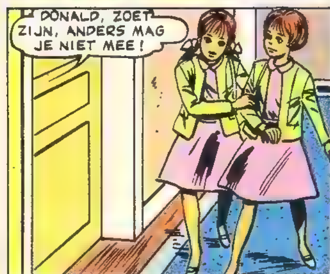
DE SURVEYER OP DE MAAN BIJ VOLLE AARDE.

Nicole en Colette De koala en











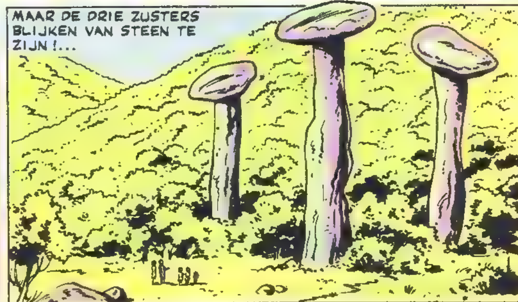








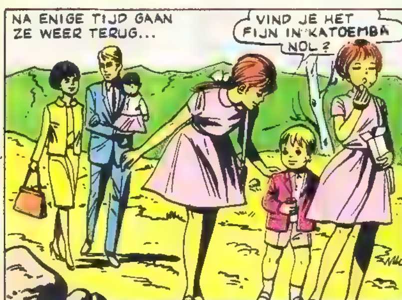


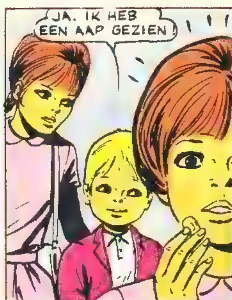


de orchidee



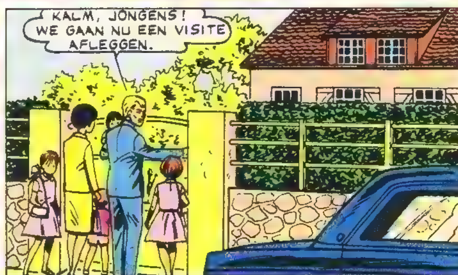
De familie Maran is naar Katoummba in de Blauwe Bergen vertrokken, want ook daar zijn eucalyptusbladeren gestolen.

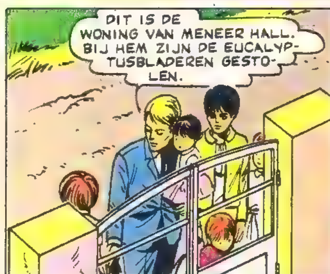




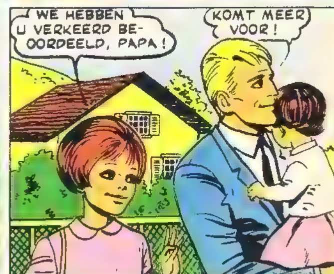


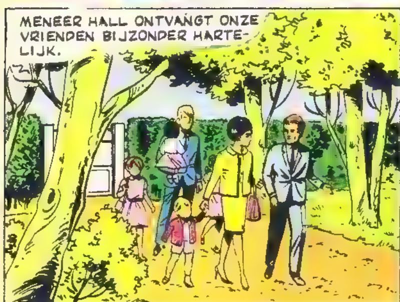


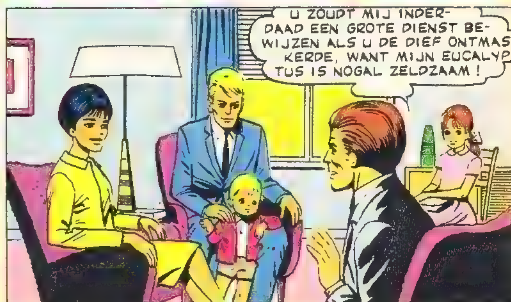












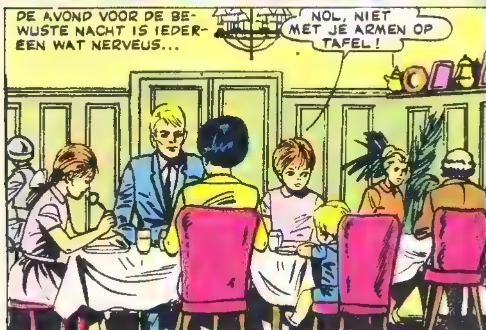

IK HEB EEN VOORSTEL. MORGEN VERTREK IK NAAR MELBOURNE. U KUNT ZOLANG MIJN SLEUTELS KRIJGEN.

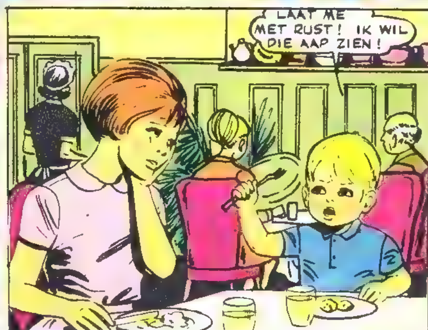

DE DIEF DENKT DAN DAT HET HUIS LEEG IS, MAAR IK BLIJF HIER!

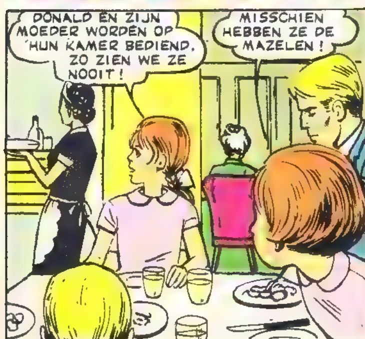

DAN GAAN ZE TERUG NAAR HET PENSION.
ZAL IK DAN MET JE MEEGAAN?

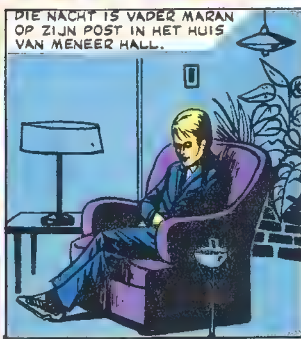

NEE, BLIJF JIJ MAAR BIJ DE KINDEREN, DAT IS BETER.


IK VRAAG ME AF WAT ER ALLEMAAL ACHTER DEZE ZAAK ZIT!
IK OOK.

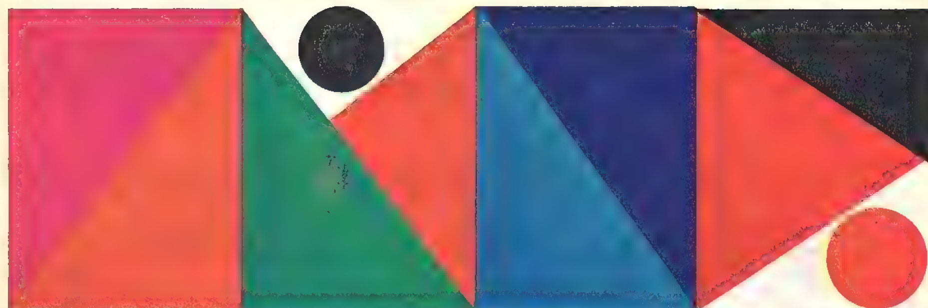

DE AVOND VOOR DE BEWUSTE NACHT IS IEDEREEN WAT NERVEUS...
NOL, NIET MET JE ARMEN OP TAFEL!


LAAT ME MET RUST! IK WIL DIE AAP ZIEN!


DONALD EN ZIJN MOEDER WORDEN OP HUN KAMER BEDIEND. ZO ZIEN WE ZE NOOIT!
MISSCHIEN HEBBEN ZE DE MAZELEN!

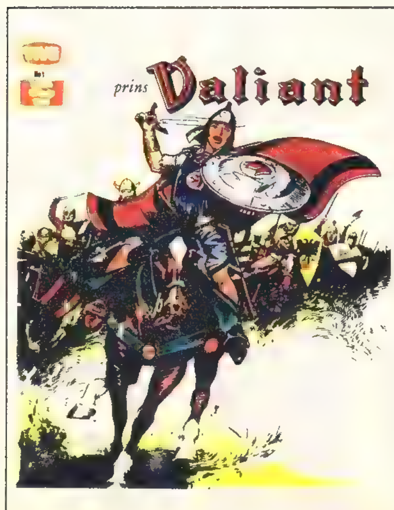

DIE NACHT IS VADER MARAN OP ZIJN POST IN HET HUIS VAN MENEER HALL.


OPEENS SCHRIKT HIJ OP VAN EEN GELUID.
WAT WAS DAT?





groot en machtig en dapper is Prins Valiant



Hij bindt de strijd aan met vele vijanden. Hij kan rechtvaardig zijn, maar ook streng. Hij is niet bang voor het gevaar. Hij is een held die het voorbeeld werd van tienduizenden jongens. Ken je Prins Valiant al? Je moet hem leren, want ieder wil meepraten over de roemrijke avonturen van deze Prins Valiant.

Van nu af aan elke maand een prachtige, gekleurde avonturen-beeldroman over het leven van Prins Valiant verkrijgbaar bij de VIVO-kruidenier. En bijzonder goedkoop. Als je moeder voor f5.- boodschappen doet bij de VIVO-kruidenier, dan krijgt ze voor één kwartje een nieuwe aflevering, een compleet boek.

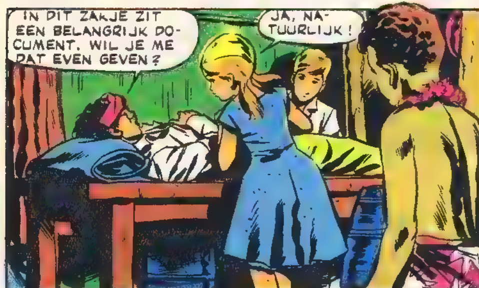


De VIVO-kruidenier is ook jouw vriend

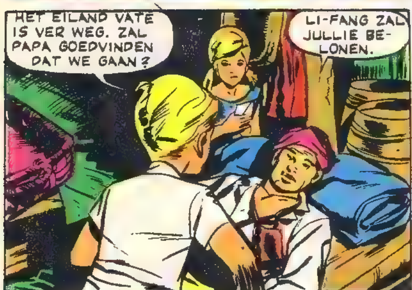
(Al eerder kreeg je van hem speldjes, vlaggetjes en ruimtevaartbouwplaten).



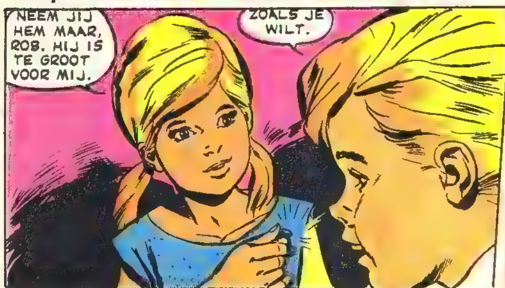
De Schat van


IN DIT ZAKJE ZIT EEN BELANGRIJK DOCUMENT. WIL JE ME DAT EVEN GEVEN ?
JA, NATUURLIJK !


GEEF DIT AAN LI-FANG, EEN ANTIQUAIR IN DE HOOFDSTRAAT VAN PORT VILLA OP HET EILAND VATÉ.
LI-FANG, PORT VILLA, VATÉ.


HET EILAND VATE IS VER WEG. ZAL PAPA GOEDVINDEN DAT WE GAAN ?
LI-FANG ZAL JULLIE BELONEN.


NEEM DEZE ZEGELRING VAN JADE. HET ZAL EEN TEKEN ZIJN VOOR LI-FANG.


NEEM JIJ HEM MAAR, ROB. HIJ IS TE GROOT VOOR MIJ.
ZOALS JE WILT.


DE MAN IS BEWUSTELOOS !
NEE, HIJ IS DOOD !


ROBBIE, WAT MOETEN WE DOEN ?

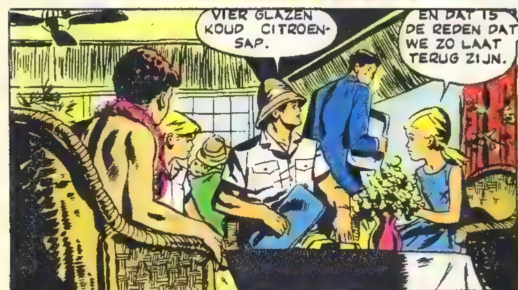

JULLIE KUNNEN NU BETER GAAN ! EN PAS GOED OP JEZELF !
IK VIND HET MAAR EEN VREEMDE ZAAK !
WE MOETEN PAPA WAARSCHUWEN !
3

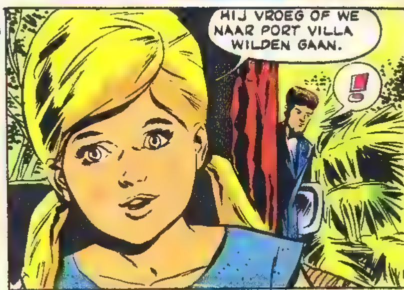
de Rode Lotus

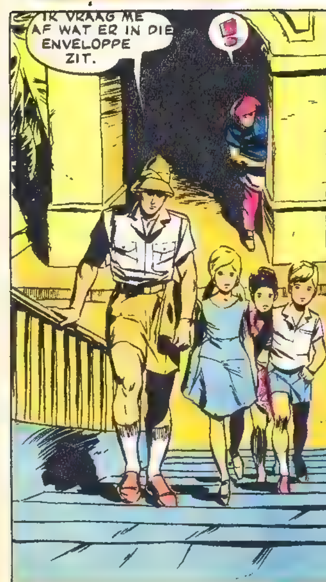
Tijdens een wandeling op een eiland in de Stille Zuidzee vinden Carolien en Robbie een gewonde Chinees.
Ze brengen hem naar een vishandelaar en daar vertelt hij hun een geheim.









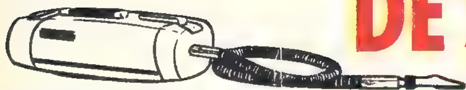








DE STOFZUIGER





















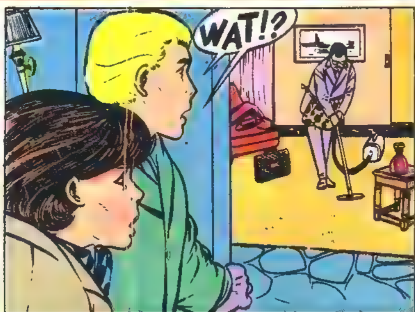

JE BEDOELT DUS: ALLE STOF... MAAR... IK...EH... BEN ER NIET OP GEKLEED!...


O, DAT GEEFT NIET. HIER IS EEN SCHORT!




HET GAAT BETER DAN IK DACHT! EERST LEEK HET OF HIJ NIET WILDE!


OP DE TERUGWEG NAAR HUIS KOMT MOEDER VADER TEGEN, DIE VANDAAG WAT VROEGER VAN KANTOOR THUISKOMT DAN GEWOONLIJK...
IK HEB THUIS EEN AFSPRAAK MET EEN BELANGRIJKE KLANT. DAAR KUNNEN WE RUSTIGER PRATEN!


WAT!?


DIT IS NIET MIJN GEWOONTE, MAAR GEZIEN DE LUIHEID VAN UW DOCHTERS... HET ZAL MIJ EEN GENOEGEN ZIJN ONZE ZAKEN IN DEZE SMETTELOZE KAMER TE BEPRATEN!


DE ZOGENAAMDE STOFZUIGERMONTEUR IS EEN GEMOEDELIJK MAN, ZODAT ALLES GOED AFLOOPT, MAAR DE MEISJES MOETEN WEL VOOR STRAF EEN WEEK LANG ALLES SCHOONHOUDEN.
EINDE
2

Van alles wat uit het dierenrijk

Apeliefde

Een meneer in Parijs is sinds enkele jaren in het bezit van een vrouwelijk kapucijnaapje. Hij verzorgde het dier heel goed, maar toch bleef het nogal onrustig en scheen zich in zijn huis weinig op zijn gemak te voelen. De eigenaar van Caroline, zoals het aapje heet, wist niet wat hij eraan doen moest, maar pas geleden is de moeilijkheid opeens opgelost. Carolines baas kreeg van een vriend een jong hondje cadeau, dat hij (een beetje in strijd met de werkelijkheid) „Reus" noemde. Aanvankelijk was hij bang dat de aap jaloers zou worden op het hondje maar dat pakte heel anders uit. Caroline nam het hondje onmiddellijk onder haar hoede en zorgt nu voor hem als een moeder. Haar onrust is voorbij en ze vult haar dagen met het bemoederen van Reus, die het zich allemaal rustig laat welgevallen, zelfs als zo nu en dan zijn oren door „moeder" geïnspecteerd worden.



Waakhond

Dit is de boxer Mishka. Hij woont in het Engelse stadje Romney en hij heeft een officiële functie: die van waakhond bij de miniatuurspoorlijn „Romney, Hythe & Dymchurch Railway" in het Engelse graafschap Kent. Het is Mishka's taak de wacht te houden bij het spoorwegmaterieel, wanneer dat op het station of in de remise staat. Je kunt Mishka wel aanzien dat hij zijn taak serieus opvat en geen onbevoegden in de buurt van de wagons en locomotieven laat komen.





Uitje voor Anita

Dit is Anita, een jonge Europese bison, die dit voorjaar — om precies te zijn op 25 april — is geboren in de dierentuin van Londen. Er worden niet veel bisons in gevangenschap geboren en daarom was de geboorte van Anita een tamelijk opmerkelijk feit. Sinds vijfenveertig jaar is zij de eerste bisonbaby van de Britse hoofdstedelijke dierentuin. Deze foto werd gemaakt toen Anita samen met haar moeder Purosa voor het eerst naar buiten mocht.



Sleutelbloem

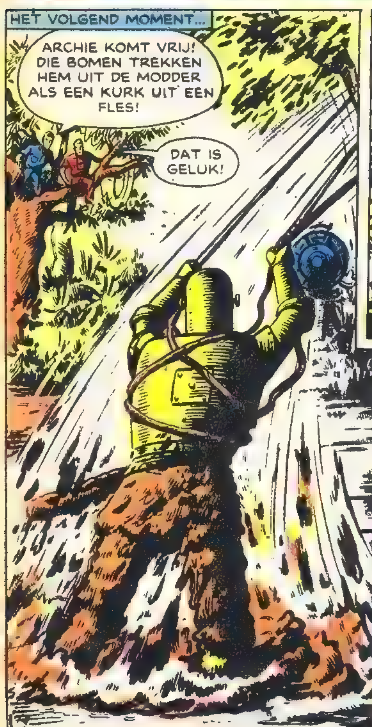
Deze opvallende beesten zijn lynxen. Het grote exemplaar luistert naar de naam Gigi en werd in 1961 door koning Hoessein van Jordanië ten geschenke gegeven aan de dierentuin van Londen, nadat het dier in de buurt van Amman, de hoofdstad van Jordanië, gewond langs een woestijnweg was aangetroffen. Gigi maakt het heel goed in de Londense dierentuin en ze heeft nu een dochter gekregen die Primrose gedoopt is, wat „Sleutelbloem" betekent. Primrose is de tweede lynx die ooit in de Londense dierentuin is geboren.

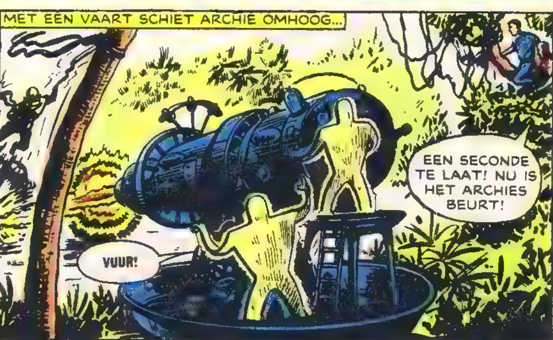
DE MAN VAN STAAL

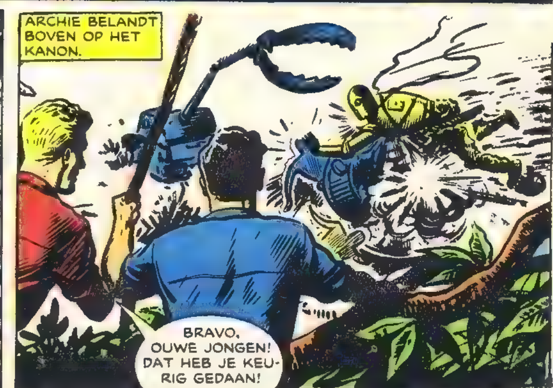
ALS DE ROBOTS NU HET VUUR OPENEN, BLIJFT ER VAN ARCHIE NIETS MEER OVER!

ARCHIE ZIT VAST!

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN PER VLIEGENDE SCHOTEL ONTSNAPT UIT HET DAL VAN CEPHUS, DE GEHEIMZINNIGE LEIDER VAN DE GOUDEN ROBOTS. ENIGE TIJD LATER RAAKT ARCHIE BESCHADIGD EN HIJ BELANDT IN EEN GEVAARLIJK MOERAS. TOT GROTE SCHRIK VAN TED EN KEN VERSCHIJNEN ER ENIGE ROBOTS, UITGERUST MET EEN STRALINGSKANON.



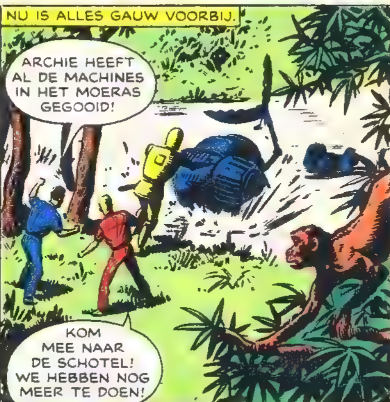





MAAR ER DREIGT EEN NIEUW GEVAAR...
IK ZAL PROBEREN OF IK BIJ ARCHIES RUG-PANEEL KAN KOMEN. DAN KRIJG JE HEM WEER ONDER CONTROLE!

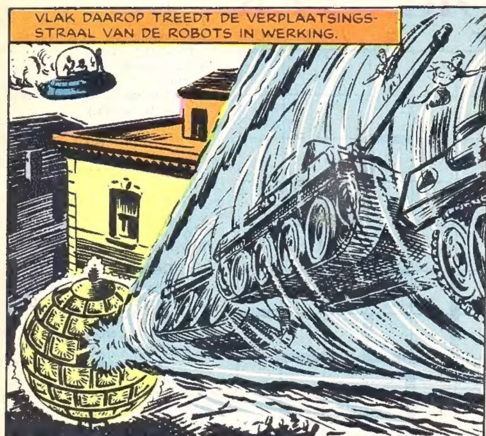

OP HET MOMENT DAT DE IJZEREN KLAUWEN SAMENKLAPPEN...
OKEE, TED! ALLES IS IN ORDE! JE KUNT JE ZENDER WEER GEBRUIKEN!


ONMIDDELLIJK DRUKT TED EEN KNOP IN EN...
GOED ZO, ARCHIE! GRIJP DE KLAUWEN EN BUIG ZE UITEEN!


NU IS ALLES GAUW VOORBIJ.
ARCHIE HEEFT AL DE MACHINES IN HET MOERAS GEGOOID!
KOM MEE NAAR DE SCHOTEL! WE HEBBEN NOG MEER TE DOEN!


DE GOUDEN ROBOTS VALLEN DE STAD QUILLO BINNEN! WE MOETEN ER VLUG NAAR TOE!


MAAR QUILLO IS AL GEVALLEN.
OMEGA AAN CEPHUS! WE HEBBEN QUILLO VEROVERD EN BRENGEN NU ALLE WAPENTUIG OVER NAAR DE VALLEI!


VLAK DAAROP TREEDT DE VERPLAATSINGS-STRAAL VAN DE ROBOTS IN WERKING.


DE ROBOTS ZIJN BEZIG DE BUIT VAN DE OVERVAL NAAR HUN HOOFDKWARTIER OVER TE BRENGEN!


IK HEB EEN IDEE! WE MOETEN CEPHUS ZIEN UIT TE SCHAKELEN! HIJ IS OP DIT OGENBLIK IN DE VALLEI. KEN, STUUR ONZE SCHOTEL IN DE VERPLAATSINGSSTRAAL!
WAT?


CARAMBA! DE SCHOTEL DUIKT MIDDEN IN DE STRAAL!


GOED ZO! WE ZITTEN ERIN!
WE WORDEN MEEGEZOGEN!
DAAR GAAN WE!


EVEN LATER...
WE ZIJN IN HET DAL VAN CEPHUS! DAAR STAAT DE CONTROLETOREN! HIJ ZIT IN DIE GLAZEN KOEPEL!
41


KEN, STUUR RECHT OP DE TOREN AF! HET WORDT TIJD DAT CEPHUS EN ARCHIE HUN KRACHTEN MET ELKAAR METEN!...

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Zoekpuzzel

Op de horizontale rijen staan de volgende dierenamen: bison, leeuw, hyena, wisent, zebra, okapi, das, poema, tapir, vos, panter, konijn, hert, fret en lynx.

Op de verticale rijen: zeekoe, gems, eland, tijger, dolfijn, wezel, buffel, haas, wolf, ocelot, kat, walrus, aap, potvis en gnoe.

Geheimschrift

De schat ligt honderd voet ten zuiden van de dode boom. Graaf en gij zult vinden. Kapitein Eenoog.

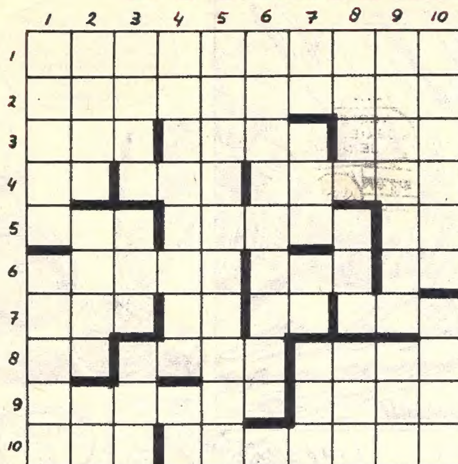
VISITEKAARTJE

E. TAR

AKEN

Welk beroep heeft deze meneer?

DOORLOPER



HORIZONTAAL:

1 Soort geneesmiddel
2 Ouderwetse geneeswijze
3 Afkorting op vrachtauto's - honingbij - bevel
4 Voegwoord - boom - krachtbron
5 Jongensnaam - dier - corps diplomatique (afk.)
6 Concertgebouw - jongensnaam - hoge school (afk.)
7 Nieuw - jongensnaam - persoonlijk voornaamwoord - houtsnede
8 Gewicht (afk.) - Noordafrikaanse havenplaats - ontspanning
9 Altijddurend - gekheid
10 Deksel - uitbarsting

VERTICAAL:

1 Vloeistof - gestold dierlijk vet
2 Germaanse godheid - Duitse rivier - kippeprodukt
3 Romeins heerser - nieuw - bejaard
4 Werktuig - persoonlijk voornaamwoord
5 De eerste beginselen omvattend
6 Pak slaag - persoonlijk voornaamwoord
7 Jongensnaam - godin van de dageraad - maanstand (afk.) - zeepwater
8 Slimheid - gesloten - hoofddeksel
9 Het binnentreden - profeet
10 Achting, ontzag - voertuig zonder wielen



WELK DIER IS DIT?

Verbind de punten van 1 tot en met 130 door een lijn en je hebt het gevraagde dier.

DORIEN KNAPT HET OP

Dorien en haar vrienden wonen in Krommendam. Ze hebben een paar keer een tweetal vreemde mannen ontmoet.







































Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.